[2019] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1155

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਨਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5632)

29 ਜੁਲਾਈ, 2019

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908:

ਜਾਂ. XXI, r. 101 – ਇਸ ਦਾ ਦਾਇਰਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ - ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ - ਕਿਹਾ: ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 101 ਵਿੱਚ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ

ਜਾਣਾ - ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

ਮੰਨਿਆ : 1. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 101 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੱਚਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਆਂ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 100 ਅਤੇ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੁਣ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਸੋਧੇ ਨਿਯਮ 103 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਨਿਯਮ 101 ਵਿੱਚ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ

ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। (ਪਾਰਸ 14, 16 ਅਤੇ 17) [1164-ਏ-ਬੀ, ਜੀ; 1165-ਏ-ਬੀ]

XXXXXX

2. ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99, 100 ਅਤੇ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ..... ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ (ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ) ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਅਰਥ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਖੇਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸੋਧ, 1976 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਯਮ 103 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਸੋਧ, 1976 ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮ 103 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 103 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਫਰਮਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 101, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 25, 26 ਅਤੇ 27) [1173-C-H]

XXXXXX

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਨਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ . 1157

3. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99, 100 ਅਤੇ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99, 100 ਅਤੇ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 28, 29] [1174-A-C]

4. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਨੂੰ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 16.03.2009 ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ

ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। [ਪੈਰਾ 28] [1174-C]

ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ **(1998) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 543: [1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 709;** ਸਿਲਵਰਲਾਈਨ ਫੋਰਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜੀਵ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ **(1998) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 723: [1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 587;** ਘਸੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚਿਤ ਰਾਮ ਸੈਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ **(1998) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 200: [1998] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 863;** ਆਸ਼ਨ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫੁਲਵਾਸੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2003) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 219: [2003] 5 supp ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 820 - ਭਰੋਸੇ.**

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ

[1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 709	ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 21
[1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 587	ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 23
[1998] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 863	ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 24
[2003] 5 Suppl. SCR 820	ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 24

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5632

ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 15.12.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2005 ਦੇ ਐਫ.ਐਮ.ਏ ਨੰਬਰ 720 ਵਿੱਚ

XXXXXX

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇਬਲ ਬੈਨਰਜੀ, ਸੀਨੀਅਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੋਯਦੀਪ ਮਜੂਮਦਾਰ, ਰੋਹਿਤ ਦੱਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯਤਾ ਚੱਕਰਵਰਤੀ, ਦੀਪਕ ਕੁਮਾਰ ਜੇਨਾ, ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਮੋਲ ਚਿਤਾਲੇ, ਅੰਕੁਰ ਐਸ .ਕੁਲਕਰਨੀ, ਸ਼ਤਾਦਰੂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਲੈਕਸ ਰੇਜੀਸ ਲਾਅ ਆਫਿਸ,।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ,

ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 2005 ਦੇ ਐਫ.ਐਮ.ਏ ਨੰਬਰ 720 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ XXI ਨਿਯਮ 98, 99 ਅਤੇ 100 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ:-

2.1 ਇੱਕ ਤਾਰਾਪਦਾ ਦੱਤਾ ਕੋਲ ਇਮਾਰਤ ਨੰਬਰ 15, ਸਹਿਨਗਰ ਰੋਡ, ਪੀ.ਐਸ. ਟਾਲੀਗੰਜ, ਕਲਕੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਅਨਾਦੀ ਦੱਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤਾਰਪੜਾ ਦੱਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ

ਅਤੇ ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 4 Kh 4 Ch ਅਤੇ 00 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਮਾਰਤ ਨੰਬਰ 15 ਵਿਖੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ। ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਅਨਾਦੀ ਦੱਤ ਨੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ 4 Kh 6 Ch ਅਤੇ 6 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੰਬਰ 15 ਦੇ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸੀ।

2.2 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਲੀਪੁਰ ਵਿਖੇ ਤੀਜੇ ਮੁਨਸਿਫ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1990 ਦਾ ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 211 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

2.3 ਅਨਾਦੀ ਦੱਤ ਨੇ 07.05.1990 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 1994 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 50 ਅਤੇ 1994 ਦੇ 51 ਦੋ ਮਾਲਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ 20.12.1994 ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ (ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ 1995 ਦੇ ਫਾਂਸੀ ਨੰਬਰ 09 ਅਤੇ 1995 ਦੇ ਟੀ .ਐਕਸ ਨੰਬਰ 10 ਰਾਹੀਂ ਦੋ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੋਰਟ ਬੈਲੀਫ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਬੈਲੀਫ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ 12.04.1996 ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

XXXXXX

2.4 30 ਦਿਨ ਬੀਤਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਸੀਸ ਦੱਤ ਵਿਰੁੱਧ ਆਦੇਸ਼ XXI ਨਿਯਮ 98, 99 ਅਤੇ 100 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਤਹਿਤ 1996 ਦੇ ਦੋ ਮਿਸਕ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 10 ਅਤੇ 1996 ਦੇ 11 ਕੇਸ ਅਲੀਪੁਰ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਸਹਾਇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਉਕਤ ਦੋ ਮਿਸਕ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਸਰਦਾਰ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸੂਟ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਪਬਲਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਬਿਜ਼ਨਸ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਐਕਸ-ਸਰਵਿਸ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕੋਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਹੇਠ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 1996 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੁਟਕਲ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਨਾਦੀ ਦੱਤ ਤਾਰਾਪਾੜਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸੀਸ ਕੁਮਾਰ ਦੱਤ ਸੀ, ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਤਾਰਾਪਾੜਾ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਇਕਲੌਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਲੀਪੁਰ ਵਿਖੇ ਤੀਜੇ ਮੁਨਸਿਫ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1990 ਦਾ ਟੀ.ਐਸ ਨੰਬਰ 211 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਨਾਦੀ ਦੱਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

2.5 ਫੁਟਕਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅਸੀਸ ਕੁਮਾਰ ਦੱਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ

ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਨਾਦੀ ਦੱਤ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 21.01.1999 ਨੂੰ, ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਤਾਰਾਪਾੜਾ ਦੱਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸੱਚੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਅਸੀਸ ਕੁਮਾਰ ਦੱਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ। ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲਵਾਇਆ।

2.6 ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 10.08.2004 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮਿਸਕ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 10 ਅਤੇ 1996 ਦੇ ਮਿਸਕ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 11 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮਿਸਕ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ 10.08.2004 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2005 ਦਾ ਐਫ.ਐਮ.ਏ ਨੰਬਰ 720 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 15.12.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 10.08.2004 ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ XXI ਨਿਯਮ 98, 99 ਅਤੇ 100 ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

XXXXXX

3. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਬਲ ਬੈਨਰਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਬਲ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ XXI ਨਿਯਮ 98, 99 ਅਤੇ 100 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1990 ਦੀ ਟੀ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 211 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 16.03.2009 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਅਸੀਸ ਕੁਮਾਰ ਦੱਤ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਤਾਰਾਪਦਾ ਦੱਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ

ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

XXXXXX

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਨਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ . [ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.] 1161

5. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 98, 99 ਅਤੇ 100 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਨਾਦੀ ਦੱਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਤਾਰਾਪਦਾ ਦੱਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ

ਕਿ ਅਸਲੀ ਪੁੱਤਰ ਅਸੀਸ ਕੁਮਾਰ ਦੱਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੇ ਇਕ-ਪੱਖੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

7. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਅਸਲ ਵਿਚ ਤਾਰਾਪਦਾ ਦੱਤਾ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਵਰਗੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਹਿਨਗਰ ਰੋਡ ਸਥਿਤ ਇਮਾਰਤ ਨੰਬਰ 15 ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1965 ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। 1994 ਦੇ ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 50 ਅਤੇ 1994 ਦੇ ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 51 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ 12.04.1996 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਅਡਕ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 1990 ਦੇ ਟੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 211 ਦੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 24 ਪਰਗਨਾ ਦੇ ਤੀਜੇ ਮੁਨਸਿਫ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਐਨੇਕਚਰ ਪੀ -1 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ: -

XXXXXX

(a) ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਕਿ ਪੀ.ਐਸ. ਟਾਲੀਗੰਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 15, ਸ਼ਾਹਨਗਰ ਰੋਡ, ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਨੰਬਰ 15, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲ 1965 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ 'A' ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।

b) ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਏਜੰਟ, ਇਸਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'A' ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣਾ।

(c) ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ।

d) ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (c) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ।

e) ਕਮਿਸ਼ਨ।

f) ਰਿਸੀਵਰ।

g) ਲਾਗਤ।

8. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 98, 99 ਅਤੇ 100 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1965 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ 1990 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 211 ਐਲਾਨਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 98, 99 ਅਤੇ 100 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

9. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 98, 99 ਅਤੇ 100 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਰਾਹੀਂ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਤੋਂ 103 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ।

10. ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਤੋਂ 103 ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1976, 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 104 ਦੁਆਰਾ 01.02.1977 ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1908 ਦੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿੱਲ ਨੂੰ 08.04.1974 ਨੂੰ 1974 ਦੇ ਬਿੱਲ ਨੰਬਰ 27 ਵਜੋਂ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿੱਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ 08.04.1974 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਭਾਗ II ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 97 ਤੋਂ 103 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨੋਟਸ ਧਾਰਾ 75 (ਉਪ-ਧਾਰਾ xxxiii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: -

XXXXXX

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਨਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ . [ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.] 1163

"ਉਪ-ਧਾਰਾ (xxxiii)। ਨਿਯਮ 97 ਤੋਂ 103 ਦੀ ਆਮ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 58 ਤੋਂ 63 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ (ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਿਯਮ 98 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਕਸਾਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਨਿਯਮ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਆਰਡਰ XXI ਦਾ ਨਿਯਮ 101 ਹੈ। 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ 101 ਕੀ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।

12. ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮ 101 ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟ ਸੀ "ਅਸਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਜੋ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“101. ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।	ਸਹੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

13. 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 101 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ 101 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ	101. " ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਸਮੇਤ) ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

XXXXXX

14. ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮ 101 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ

ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੈਰ-ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 103 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਨ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਰਣਾਇਕ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੋਧਿਆ ਨਿਯਮ 103 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

103. ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮ 98, ਨਿਯਮ 99, ਜਾਂ ਨਿਯਮ 101 ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।	ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ।

15. ਨਿਯਮ 103 ਵਿੱਚ ਵੀ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਨਿਯਮ 103 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ	103. ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 98 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਹੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇ।

16. ਨਿਯਮ 101 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੱਚਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਯਮ 100 ਅਤੇ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੁਣ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਸੋਧੇ ਨਿਯਮ 103 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਨਿਯਮ 101 ਵਿੱਚ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

XXXXXX

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਨਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ . [ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.] 1165

17. ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ,

ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

18. ਹੁਣ, ਤਿਆਰ ਹਵਾਲੇ ਲਈ, ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99, 100 ਅਤੇ 101 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

"99. (1) ਜੇ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।

100. ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼- ਨਿਯਮ 101 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

(a) ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਜਾਂ

(b) ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ।

101. ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਸਮੇਤ) ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ।

XXXXXX

19. ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖ਼ਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ? ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਿਸਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1990 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 211 ਦਾਇਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ

ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਗੇ ਸਾਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਯਾਨੀ ਸਾਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਵਾਲਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ 97 ਜਾਂ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਆਓ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲਕ ਤਾਰਾਪਦਾ ਦੱਤਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਤ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਨਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ . [ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.] 1167

ਧਾਰਾ 21, ਨਿਯਮ 98 ਅਤੇ 99 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਾਰਾ ਬੋਝ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 1 'ਤੇ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

20. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ: -

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ.....

21. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਤੋਂ 103 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1998) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 543** ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2, 3 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ: -

"2. ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕਟੌਤੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੌਰ ਰਾਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ।

XXXXXX

3. ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਉਹ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

5. ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ?

22. ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਿਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਕਿ ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਡਰ XXI ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 11, 13 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"11. ਇਸ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮਾਨਧਾਰਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ

ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 35 ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 97, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

XXXXXX

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਨਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ . [ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.] 1169

13. ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 97 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਪਰ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ 97 ਅਤੇ 99 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 97 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਣਸੋਧੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ

ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਘਟਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਕਾਵਟ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1976 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਲੰਬੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਨਿਯਮ 97 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਯਮ 103 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਆਖਰਕਾਰ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

16. ਨੂਰਦੁੱਦੀਨ ਬਨਾਮ ਡਾ ਕੇ.ਐਲ ਆਨੰਦ, (1995) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 242 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਪੰਨਾ 249, ਪੈਰਾ 8)

"8. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਡ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1976 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1908 ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 103 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

XXXXXX

23. **ਸਿਲਵਰਲਾਈਨ ਫੋਰਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜੀਵ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1998) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 723 ਕੇਸ ਵਿੱਚ** ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97, 101, 102 ਅਤੇ 103 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 9 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"9. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 97 ਤੋਂ 106 ਨੂੰ "ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 97 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਿਆਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।

10. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਦਾ ਨਿਯਮ 99 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖ਼ਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਨਿਯਮ 101 ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ

ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ" ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ "ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ" ਹਨ। ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਜੋ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ ਜੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਵਿਰੋਧ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਤ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਬਾਰੇ ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਾਏ ਗਏ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 102 ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਲਾਮੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

XXXXXX

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਨਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ . [ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.] 1171

24. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਸੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚਿਤ ਰਾਮ ਸੈਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1998) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 200 **ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।**ਇਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਆਸ਼ਨ **ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫੁਲਵਾਸੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2003) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 219** ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ 08.11.1990 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ

05.09.1996 ਨੂੰ ਲਾਗੂ, ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 'ਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99 ਅਤੇ 101 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੰਬੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 25, 28, 29 ਅਤੇ 30 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਲਿਖੇ ਹਨ: -

XXXXXX

25. ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਗੈਰ-ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੰਬੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਖੁਦ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ। ਭਾਗ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ ਪਰਭੂ ਰਾਮ, (1985) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 61 ਦੇਖੋ।

28. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ।

29. ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 99 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ

ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਨ:

(1) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

XXXXXX

(2) ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ।

30. ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 99 ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

25. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99, 100 ਅਤੇ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

26. ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ..... ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ) ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਅਰਥ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਖੇਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ, 1976 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਯਮ 103 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਸੋਧ, 1976 ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮ 103 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"103. ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। - ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 98 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਕਤ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇ।

27. ਨਿਯਮ 103 ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 101 ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 101, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ

ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

28. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99, 100 ਅਤੇ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀ ਗਲਤ ਸੀ। ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99, 100 ਅਤੇ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਬੇਘਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ

1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 211, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 16.03.2009 ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ।

29. ਸਾਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 15.12.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ 10.08.2004 ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਕਲਪਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi